

Svensk Skyddshunds Tidskrift

1926

Utgiven av Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden.
Associerad med Svenska Kennelklubben.
Redaktör och ansvarig utgivare Kamrer S. Rosengren.

häfte 2

Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshundens Meddelanden.

RIESENSCHNAUZERN.

Riesenschnauzern existerar sedan många år tillbaka. Tidigare kallades den München- eller »Bierschnauzer». Dessa djur voro alltid mycket sällsynta, blott få exemplar funno väg från sitt egentliga hemland Bayern, i synnerhet München, till andra trakter av Tyskland. Den, som en gång haft tillfälle att se dessa hundar på en utställning, har ovillkorligen kommit på den tanken, att dessa kraftiga, vakna hundar också skulle vara dugliga för polistjänst.

Redan 1917 sökte jag erhålla Riesenschnauzer för polistjänsten. Huru svårt detta var låter sig icke beskrivas. Först i slutet av 1919 kom jag över en god hund och en dragligt god tik för statens avels- och dressyranstalt för polishundar. Hanhunden »Prinz» sattes genast i arbete och visade sig oerhört skarp samt blev snart en omutlig skyddshund. Så småningom sattes han i sökarearbete och utförde även därvidlag ett i hög grad gott arbete. Då typen på denna hund likväl ej var fullt tillfredsställande fördes tiken, »Lucie», vid parningstiden till den bekante Riesenschnauzern »Sieger Strick von der Pfingstweide». Ägare av denna praktfulla hund är Zoologiska trädgården i Frankfurt a. Main, vars direktör, d:r Priemel, alldeles särskilt intresserar sig för Riesenschnauzern. D:r Priemel ställde också på ett älskvärt sätt »Strick» till förfogande och »Lucie» fick

3 valpar. Allesamman uppfostrades och dresserades och äro nu i polistjänst. De heta »Blitz», »Blank» och »Blanka» och tillhöra Berlins polisstyrelse. »Blitz» har framförts offentligt flera gånger och har varje gång väckt ett alldeles särskilt intresse. Han utför *alla* arbeten med största lust och kärlek och lämpar sig särskilt för säkerhetstjänst och spaningsarbete.

Våra försök med nämnda djur hava vida överträffat våra förväntningar. Det är blott att beklaga, att denna övermåttan goda ras är så sällsynt. Bevisat är emellertid, att Riesenschnauzern är en ofantligt god polishund, om den uppfödes fackmässigt. Man får hoppas, att uppfödarna icke göra det vanliga felet och lägga an på skönhet på bekostnad av de goda egenskaperna. Ty Riesenschnauzern skall vara bruks- men icke modehund! Modet och smaken växlar med tiden, under det att det nyttiga alltid bibehålles. Vad har blivit av modehundarna pudel, dalmatisk hund och skotsk fårhund och allt vad de heta? Undanträngda av brukshundar!!

Riesenschnauzerns raskännetecken skall sedermera meddelas. Jag vill blott tillägga, att i Grünheide finnas nu flera Riesenschnauzer, avelstikar, och mycket goda hanhundar. För att främja aveln ställas dessa hundar till förfogande för parning.

Om man vill driva avel och komma till ett verkligt gott resultat, då måste man emellertid även taga med i räkningen otur och dåligt resultat, som ingen uppfödare kan undgå, i synnerhet vid en så sällsynt ras.

Till alla, som uppföda eller vilja uppföda Riesenschnauzer, vill jag säga: »Sätt målet högt och sikta orubbligt säkert därpå! Efter träget arbete vinkar en gyllene lön».

(Ur »Der Deutsche Polizeihund P. H. V.-Zeitschrift», Dortmund, Tyskland.)

Översättning av S. M—g.

Av Polislöjtn. Schönherr, f. d. ledare för statliga uppfödning- och dressyranstalten för polishundar, Grünheide i. M., Tyskland.

MILITÄRHUNDEN.

I Svensk Skyddshundstidskrift 1:a häftet för 1926 förekommer en artikel av signaturen E. S. Signaturen påvisar hur liten nytta en icke polisman har av en skyddsdressad hund, och till sist framlägges ett förslag om bildandet av en frivillig militärhundkår. Vill man se opartiskt på saken, måste man i vad mån skyddshundsutbildningen beträffar ge E. S. rätt. För närvarande är det nog så, att man lär in skyddsmomenten mera i tanke på tävlan än på att använda dem i praktiken. Den, som är fullt inne i skyddshundssaken, är också medveten om, vilket ytterst känsligt och farligt vapen hunden är, och vilka stora fordringar det måste ställas på den, som på ett rätt sätt vill utnyttja detsamma. Så som lagen om nödvärn stadgar är det så, att, då ett mindre våld riktas mot någon person, och denne icke kan avvärja våldet utan att förorsaka större våld än det, som riktats mot honom, så kommer han att överskrida sin nödvärnsrätt. Sker detta med tillhjälp av en skyddshund är det så mycket tråkigare, därför att hela skyddshundsaken härigenom blir lidande. Man har ingen rätt att på grund av oförstånd eller oförmåga förringa ett så gott vapen, som skyddshunden verkligen är. Vad beträffar hemmet medgives större rätt till självförsvar, och blir det också här hunden gör den mesta nyttan. Men sitt hem försvarar ju alltid en god hund, skyddsutbildning förutan. Med ovanstående vill jag på intet vis förringa värdet av det arbete, som bedrivs inom skyddshundsvärlden och speciellt vid utbildningskurserna, vilka hava sin stora betydelse och värde icke minst i djurskyddshänseende. Här läres hundägaren att på psykisk väg i stället för att som förr skett genom fysisk smärta bringa hunden att utföra de handlingar, som önskas av honom. Min mening är alltså att försöka fästa uppmärksamheten på den i vårt land helt försummade rapporthunden. Här är ett arbetsfält för dem, som icke önska imitera polis. I de länder där rapporthunden använts, har man lärt honom rapportera mellan två föreare. Detta är emellertid icke nödvändigt. Man kan lika väl lära honom rapportera till utgångspunkten på order, tecken eller t. ex. förare faller och förblir liggande orörlig. Nyttan med en väl utbildad rapporthund kan man lätt förstå. Hur lätt kan ej vid skidåkning ett ben brytas, och hur angenämt vore det icke då att hava någon som snabbt kunde hämta hjälp. För något år tillbaka råkade en norrländsk kronojägare under skidåkning av våda skjuta sig i benen. Under två dygn låg han med sina båda hundar i skogen under sträng köld. Till sist kom han på tanken att skriva en lapp och fästa vid ena hundens halsband samt försöka få honom begiva sig till bebyggda trakter, vilket även lyckades. Dock kom hjälpen för sent. Han avled på lasarettet en vecka senare. Vad en rapporthund kunnat uträtta här säger sig självt. Ett annat exempel: Ungdomarna äro ute på skidor eller ströva omkring i skogen. Det dröjer över den vanliga tiden, men mor kan känna sig lugn. Hade något inträffat skulle hunden kommit hem. Vid sommarnöjet eller sportstugan: Hur lätt och behändigt återkallar man inte den, som befinner sig ute i skog och mark! Tillfällen äro många då man kan betjäna sig av rapporthunden. Det gäller bara att utarbeta ett arbetsschema, anpassat efter våra förhållanden. Säkert finnas inom våra led personer, som på grund av långvarigt samarbete med hundar äro kvalificerade härtill. Härigenom skulle enligt mitt förmenande ett gott spår upptrampas för beredande av väg åt militärhunden, ävensom ett ytterligare arbetsfält för våra fyrfota vänner, som härigenom från ett sjunka ned till onyttiga varelser höjas till en nyttig, om än så liten kugg i det stora invecklade samhällsmaskineriet. Därför fram till en saklig diskussion. E. S. grundtanke är värd beaktande.

Stockholm i oktober 1926.

E. A. Bergström.

TÄVLINGARNA DEN 27 OCH 28 MAJ 1926.

PRISDOMAREBERÄTTELSE.

Prisdomare: Redaktör O. Björklund, Polisman E. A. Bergström och Kammarskrivare G. Kummel.

Tävlingen tog sin början på morgonen vid åttatiden för skyddshundar, öppen klass och ungdomsklass. Dagen bjöd på strålände solsken och ovanligt stark värme, vilket kanhända i någon mån bidrog till, att spåren, särskilt för de yngre hundarna, blevo rätt så svåra att reda ut.

Skyddshundar.

Öppen klass.

Harras, dobermannpinscher, ägare och förare Polisman O. Aronsson. *Harras* var en kraftig, lugn och trevlig brukshund, som med mera övning, särskilt i spårarbete, bör kunna nå bättre resultat under sin erfarna förares ledning.

Lassi, collietik, ägare Postmästare O. Carlsson, Ange, förare Polisman M. Mårtensson, Västerås, var en angenäm bekantskap liksom föraren. *Lassi*, en ovanligt elegant och smidig hund med rörelser, som väckte allmän beundran, visade stor lydnad och bra följsamhet i linföring, god appell och trots sin spenslighet en ovanligt god skärpa. *Lassie* segrade i sin klass.

Ungdomsklass.

Lord Bobbs, airedaleterrier, ägare och förare Fröken V. Biehl, visade stora anlag för spårning men var icke med på att apportera föremålet, vilket givetvis sänkte poängen i speciellt denna gren. Återigen ett bevis på olämpligheten med frispåret. Hade hunden fått föras i lina, hade ju givetvis högre poäng erhållits. *Lord Bobbs* var en utmärkt hund men bör övas mer i appell, ett råd, som den energiska Fröken Biehl säkerligen med förtjusning kommer att störta sig över. Bevakningen var utmärkt.

Cito, schäfer, ägare och förare Herr J. Hultqvist, Västerås. Spårningen gick utmärkt. Hunden i övrigt bra. Svagast i transport av figurant, skall och släppande. Samarbete mellan hund och förare gott, dock kan lämpligheten ifrågasättas av förarens medelsamhet med hunden vid sådana tillfällen, då detta ej är tillåtet, men är ju detta en sak, som kan undvikas vid kommande tävlingar.

Mollberg av Knutstorp, boxer, förd av Fru Greta Pettersson, utförde ett verkligt energiskt arbete för att bli bästa hund från Äppelviken. *Mollberg* misslyckades med spårning, saktstövning och apportering, men var omutlig i vägran att taga föda trots sin vid samma tillfälle visade vänlighet. Mera träning för såväl *Mollberg* som hans älskvarda *Matte*, och *Mollberg* skall bli en heder för Äppelviken.

Marquis Ito, boxer, ägare och förare Ingenjör Carrington, ett trevligt ekipage, som säkerligen har mycket roligt tillsammans. *Ito* är mycket bra i spårning och stövning, skott- och slagfasthet samt visade i övrigt en hel del goda anlag. Blir säkerligen mycket bättre under sin goda förares ledning, vad tiden lider.

Toy, boxer, ägare och förare Fru M. Skogberg. Om *Toy* kan man säga, att ungdomligheten tog ut sin rätt ganska mycket, därmed icke sagt, att den därför var mindre bra, tvärtom. Skotträdsflan invercade tydligt en hel del på poängen, i all synnerhet, som militära skjutöv-

ningar höllos i närheten. Toy brast i spårning och sakstövning, skall och bevakning, och visade en avgjord motvilja att skiljas från sin förtjusande Matte.

Berlis-Blanka, rottweiler, ägare och förare Kamrer Nordberg. En präktig brukshundstyp, som gick bra alltigenom, väl ledd av sin utmärkta förare. I vägran att taga föda var Blanca absolut bergfast, men så hade också Kamrer Nordberg under några lummiga träd upprättat ett elegant fältkök. Var vår kost för enkel att bjuda eller var det de väntade läckerheterna, som motiverade Blancas otacksamhet, när vi ville stå för värdskapet?

Molly av Totaberg, dobermannpinscher, ägare och förare Kamrer Sven Rosengren, Äppelviken. Molly har alldeles bestämt många goda sidor, vilka hon liksom sin Husse vid olika tillfällen lade i dagen, men det fattas träning. I figurantarbete gjorde Molly en hel del bra saker. Nästa gång Molly visar sig i tävlan, får hon säkert högre poäng. Mollberg får nog passa sig, om han vill förbli champion i Äppelviken.

Spårhundar.

Ungdomsklass.

Rahja, schäfer, förare Polisman E. Mårtensson, Norrköping, klarade linspårning utmärkt, fri- och gruppspåren däremot misslyckade. Herr Mårtensson med sitt stora intresse för skyddshundssaken är att beklaga på grund av de små möjligheter till hjälp med träning, som bjuds i Norrköping, där intresset för skyddshundssaken ännu icke väckts.

Dolly, collie, ägare och förare Herr E. Greek. Dolly hade en mindre bra dag och gjorde icke sin intresserade förare full rättvisa. Bättre lycka nästa gång.

Morris-Cora, schäfer, ägare och förare Herr A. Andersson, Västerås. Detsamma gäller om Cora som om föregående hund. Cora brukar vara bättre. Spårningen misslyckades. I apportionering över plank, som var Coras starkaste sida, gick hon utmärkt.

Tävlingarna fredagen den 28 maj, likaledes å Järvafältet, voro en sann njutning för varje av dressyr intresserad hundvän. Prestationerna voro glänsande och tre, jag skulle vilja säga fyra så utmärkta hundar som Lord, Tell, Björn och Spejk är det en sann glädje att få döma. Källarmästare E. Hedström deltog med icke mindre än tre hundar, med Tell dock utom tävlan. Spänningen var stor under tävlingens gång, och man var ända in i det sista oviss om utgången. Skillnaden var många gånger hårfin. Lord vann dock välförtjänt.

Skyddshundar.

Segrarklass.

Billo från Ottodahl, schäfer, ägare Källarmästare E. Hedström, förare Polisman Tufveson, Västervik, måste tyvärr avbryta tävlingen på grund av en mindre olyckshändelse.

Lord av Danskegård, schäfer, ägare Källarmästare E. Hedström, förare Polisman Tufvesson, Västerås. Lord är en stor, kraftig och ovanligt trevlig brukshund med både skärpa och vänlighet. Lord är ett förvärv från Skara, nu införskriften till Stockholm, och är en verklig prydning för vår förening. I närvarande stund finnes säkerligen ingen hund i Sverige, som kan slå Lord. Den är bra i allt.

Champ. Aspnä's Björn, rottweiler, ägare och förare Ingenjör Dahlin, är känd och välkänd sedan många tidigare tävlingar. Gick utmärkt.

Spejk, schäfer, ägare och förare Källarmästare J. Andersson, en kraftig och energisk hund, som utförde alla prov med en övertygande glädje och ovanlig energi. Det måste vara svårt att i sommarvärmen visa fram en så livlig hund, men Herr Andersson gjorde det med verklig bravur trots sina, förs vi säga, 110 kg.

Champ. Tell av Gläntan, schäfer, ägare Källarmästare E. Hedström, förare Polisman Tufvesson, Västervik. Tell är en hund, som ingiver alla förtroende på grund av de många utomordentliga förtjänster, som han har. Lydig, skarp, men samtidigt lugn, gör Tell på ett suveränt sätt sin sak, erövrande snart sagt högsta betyg i alla grenar. Att bland annat se Tell gå spår är en syn för gudar.

Spårhundar.

Segrarklass.

Nyla, schäfer, ägare och förare Polisman M. Mårtensson, Västerås, är en elegant, smäcker schäfertik, omsorgsfullt dresserad och väl framförd av sin skickliga Husse. Hon är ovanligt skarp utan att vara bitsk och gjorde ett utmärkt linspår, hade däremot litet otur vid frispår och försatt alla möjligheter till poäng i gruppspår, beroende på, att hon var för skarp och angrep första påträffade person. Spåret gick hon visserligen, men hade fått för sig, att vilken som helst av gruppen skulle vara den förmenta spårläggaren. Bevakningen var utmärkt. Trots Nylas stora anlag för spårning undras det, om hon ej skulle komma mera till sin rätt i skyddshundsklass. Herr Mårtensson är dessutom värd beröm för sitt utmärkta sätt att föra henne.

Lola av Viggbyholm, dobermannpinscher, ägare och förare Claes Andersson, Hundstallet, Stockholm, hade otur i spårning, vari hon misslyckades. Appellen däremot var utmärkt. Bra hund, skicklig förare.

Om tävlingen i allmänhet kan man säga, att den var synnerligen lyckad och resultaten, särskilt i segrarklassen för skyddshundar, utmärkta.

Tävlingen leddes väl av Polisman M. Hedström. För domarna var det synnerligen väl sörjt, och vi använda tillfället att framföra till styrelsen ett tack för en väl arrangerad tävling under sportsliga och angenäma former.

O. Björklund.

* * *

TÄVLINGARNA DEN 18—19 SEPT. 1926.

PRISDOMAREBERÄTTELSE.

Såsom prisdomare fungerade Redaktör O. Björklund, Civilingenjör O. Tillberg samt undertecknad.

Första dagen tävlade 6 hundar i skyddshundsklass; varav 4 i ungdomsklass, 2 i öppen klass och 2 hundar i öppen spårhundsklass. I ungdomsklassen tävlade 1 Airedaleterrier, 1 Boxer, 1 Dobermann och 1 Schäfer. I öppen klass, 1 Boxer och 1 Rottweiler. I spårhundsklassen 1 Collie och 1 Dobermannpinscher.

Skyddshunds-ungdomsklass.

Schäfern *Teddy*, förare Gustafsson, Göteborg, hade tydligen besvärats av resan, enär han visade en genomgående trötthet i varje moment.

Vid första påsläppet på spåret märktes en viss ängslan, men efter andra påsläppet togs spåret upp bra och utarbetades noggrant. Vid sakstövningen gick hunden rakt ut från föraren i stället för att genast börja söket i sicksack. I appellmomenten märktes ett omsorgsfullt arbete, men en viss trötthet gjorde sig dock gällande. Han apportionerade långsamt, stötte i häcken vid frihopp, samt avgav skallet hackigt och endast på upprepade tecken. Vägran taga föda och bevakning misslyckades. Mansarbetet: Stövningen gjordes bra, men ståndskallet försumrades. Transporten av figuranten utmärkt, likaså försvaret. Bevakningen icke fullt så bra. Släppande, med utmärkt precision. Skottfasthet och slagfasthet en viss vekhet. Vid återkallelsen gick hunden ej så frimodigt ut, att han kunde erhålla full poäng. Vattenarbetet: I vattnet gick han ej ut utan förarens hjälp. *Teddy* gick från ungdomsklass upp i segrarklass och hade nog i poäng placerat sig högre, om han haft ett dygn på sig mellan resan och tävlingen. Vid allt arbete märktes en genomgående noggrann och på rätt väg driven utbildning.

Airedalerriertiken *Raggie*, förare Polisman Stohm, Stockholm. Om *Raggie* är ej mycket att säga. Hunden var ej tillräckligt tränad för att presenteras på tävlingsbanan. Om spårning hade hon ej en aning. Ej heller om sakstövningen. Appellmomenten voro en del mycket bra inlärd, men hon var för ojämn. I mansarbetet kunde icke något moment tillfredsställa rimliga anspråk. Vattenarbetet gjordes utmärkt. Hon gick lugnt och bra i ett träsk samt apportionerade föremålet lagom hårt. *Raggie* blev ej godkänd.

Boxertiken *Toy*, förare Fru Skogberg. *Toy* är en liten trevlig hund med många förtjänster, men ej riktigt färdig ännu. Spåret skötte hon dåligt och tog ej notis om vittringen vid utgångspunkten, utan rusade blindt åstad samt misslyckades därför. Sakstövningen hade hon god uppfattning om. Sökte systematiskt och noggrant, men slarvade vid avlämnandet. Appellmomenten voro rätt bra med undantag av plats, skall och bevakning, där hon totalt misslyckades. I mansarbetet var *Toy* ojämn. Stövningen och ståndskallet sköttes utmärkt. Försvar och bevakning misslyckades. I skottfasthet och slagfasthet har *Toy* tagit sig sedan värtävlan. Vattenarbetet sköttes bra. *Toy* är på rätt väg. Det gäller bara att föraren ej tappar modet utan fortsätter träningen på den inslagna vägen, och *Toy* kommer säkert att löna sin »matte».

Dobermannpincshertiken *Molly*, förare Kamrer S. Rosengren. *Molly* är ännu ej riktigt färdig. Med spåret var hon ej tillräckligt noggrann. Vid utgångspunkten slarvade hon och rusade på spåret och misslyckades därför två gånger. Vid tredje påsläppet hade hon lugnat sig något och utförde då ett ganska gott spårarbete, men hon slarvade med apportioneringen. Hon tappade föremålet en 50 meter från föraren. Sakstövningmomentet visade hon icke något tecken att förstå. Appellmomenten voro bra, ehuru ojämma. Inkallande från plats gick trögt. Hopp över 1,20 meter saknade fart och spänstighet. Apportioneringen över 1,85 meters plank och bevakning av föremål misslyckades. Mansarbetet: Stövning och ståndskall misslyckades. Transport och försvar bra. Bevakning och ställande någorlunda bra. Släppande med bra precision. I skottfasthet visade hon sig ej rädd, men angrep ej tillräckligt aggressivt. Slagfastheten var bättre. Återkallelsen gick ej så frimodigt som man skulle kunna önska. Vattenarbetet misslyckades. Om *Molly* kan man säga detsamma som om *Toy*, dock är *Molly* längre kommen.

Tablå över resultat vid tävling

Hundens		
Namn	Ägare	Förare
<p>Skyddshundsklass Segrarklass</p> <p>1. Champ. Aspnäs' Björn B. Dahlin</p> <p>2. Champ. Tell av Gläntan E. A. Hedström</p> <p>3. Jim S. A. Olsson</p> <p>4. Champ. Tuttsy C. A. Hedström</p> <p>5. Lolo Bess från Ottodahl Axel Helligren</p> <p>6. Speik John H. Andersson</p> <p>7. Lord A. S. E. A. Ludvika ..</p>		
		Högsta möjliga poäng...
<p>Skyddshundsklass Öppen klass</p> <p>8. Champ. Berlis' Blanka Nils F. Nordberg</p> <p>9. Marquis Ito C. A. Carring</p>		
<p>Skyddshundsklass Nybörjarklass</p> <p>10. Teddy II John Karlsson</p> <p>11. Molly av Totaberg T. Rosengren</p> <p>12. Toy Märta Skogberg</p> <p>13. Raggie av Lillbo E. Stohm</p>		
<p>Spårhundsklass öppen klass</p> <p>14. Schilka II av Betsede Ruth Sundquist</p> <p>15. Lola av Viggbyholm Claes Andersson</p>		
<p>Spårhundsklass Nybörjarklass</p> <p>Morris Cora G. Holmén</p> <p>Morris Cito J. Hultqvist</p>		

Öppen klass.

Boxern *Ito*, förare Ingenjör Carring. *Ito* startade med att visa dålig appell. Spårarbetet misslyckades. Då *Ito* släpptes på spåret, tog han ej notis om någon vittring utan rusade planlöst omkring, och föraren hade mycket svårt att få in honom. Vid sakstövningmomentet lät han ej dirigera sig utan rusade omkring utan system. Appellmomenten voro bra. Dock, att inkallande anpassas efter *Ito*s eget behag. Apporteringen bra, men dålig avlämning. Skallet borde vara bättre. Bevakning av föremål misslyckades. Mansarbetet rätt bra, men *Ito* vill gärna navsa i transporten. Släppa, då han en gång bitit, passar honom ej. Skottfasthet och slagfasthet mycket bra. Återkallelse, tycktes i detta momentet vara anpassat efter *Ito*s smak, enär det utfördes bra. Vid vattenarbetet bet han för hårt i apportföremålet. *Ito* är en trevlig hund. Bara mera träning erfordras.

Rottweilertiken *Berlis-Blanka*, förare Kamrer Norberg. Då *Blanka* skulle utföra spårarbete, visade hon ej tecken till att förstå momentet. Hon sattes på spåret tre gånger utan resultat, men så fort domarna avlägsnat sig, tog *Blanka* upp spåret och utarbetade det mycket bra. Hon erhöll härför ej några poäng, enär hon försuttit sin chans. Sakstövningmomentet utfördes lamt och intresselöst. Appellmomenten voro bra, men inkallandet gick för långsamt, likaså apporteringen. Bevakning av föremål misslyckades. Mansarbetet: Stövningen långsam, ståndsfall, transport och försvar bra. I bevakningen och ställande saknades energi. Släppande, bra precision. I skottfasthet och slagfasthet visade hon ingen rädsla, men var ej heller tillräckligt aggressiv. Återkallelsen gick bra. Vattenarbetet misslyckades. Mera träning.

Öppen spårhundsklass.

Collietiken *Schilka*, förare Fru Sundkvist. Första spåret 1,000 meter efter föremål misslyckades. *Schilka* tog upp spåret lugnt och arbetade korrekt, men efter 500 meter gick spåret i en vinkel, och här förlorade hon vittringen. Hon släpptes ytterligare två gånger med samma resultat. Linspåret sköttes korrekt. Vad gruppspåret beträffar, var detta en prestation, vars make man sällan blir i tillfälle få se. Hon gick spåret noggrant och markerade rätt person, men föraren ingav en viss osäkerhet. Sakstövningen sköttes bra, men den systematiska stövningen började icke omedelbart vid utsläppet. Appellmomenten bra med några små, obetydliga fel. Vad bevakningen beträffar, är *Schilka* en av de få hundar, som verkligen förstår momentet. *Schilkas* arbete präglas av klok och omdömesfull utbildning.

Dobermannpinschertjken *Lola*, förare Herr Andersson. Första spåret, frispåret 1,000 meter, utarbetades efter tredje utsläppet. *Lola* slarvade betydligt under arbetet. Linspåret misslyckades. Gruppspåret var det bästa man kan önska. Hon markerade rätt person så tydligt, att även den, som icke kände hunden, kunde se, att hon var säker på sin sak. Det förefaller mig därför svårt att förstå, varför föraren endast uttryckte en förmodan att hunden hade rätt. Appellmomenten sköttes utmärkt med undantag av vägran taga föda och bevakning. Vattenarbetet utmärkt. *Lola* går nu sin glansperiod till mötes. Hon har uppnått stadgad ålder och med den goda utbildning hon har, blir hon säkert den, som vill ha ett ord med om tätplatserna inom spårhundsklasserna.

Skyddshunds-segrarklass.

Andra tävlingsdagen tävlade 9 hundar: 1 Rottweiler och 6 Schäfrar i skyddshundssegrarklass, samt 2 Schäfrar i ungdomsspårhundsklass.

Björn, förare Ingenjör Dahlin. Spåret skötte *Björn* utmärkt. Sakstövningen likaså, men kunde varit något livligare. Appellmomenten utmärkta. Dock vill *Björn* vid linförighet och fritt följ gå för långt fram. Vid bevakningen övergick *Björn* till angrepp på föremålet. Mansarbetet sköttes utmärkt med några obetydliga fel. Vid transporten är han något för ivrig. Släppande sker med en viss tvekan, likaså återkallelsen. Vattenarbetet utmärkt.

Tell, förare Tuveson, Västervik. Spåret sköttes utmärkt. Sakstövningen: Arbetet sköttes systematisk och bra, men *Tell* fann ej föremålet. Appellmomenten utmärkta, men *Tell* var ej i sitt gamla, goda tävlingshumör. Vid linförigheten och fritt följ satte han sig långsamt i halten, samt apporтерade långsamt. Mansarbetet utfördes på bästa tänkbara sätt. Vattenarbetet utmärkt. *Tells* arbete är helt enkelt glänsande.

Jim, förare Olsson, Göteborg. Spårarbetet utmärkt. Sakstövningen: Vidlyftigt arbete i början, sedan bra system. Appellmomenten utmärkta. Vid bevakningen angrep *Jim* föremålet. Mansarbetet utmärkt. Vattenarbetet bra.

Tuttsy, förare Polisman Hedström, Stockholm. Vid spårarbetet slarvade *Tuttsy* i början. Sakstövningen sköttes på ett utmärkt sätt, men vid apporтерingen tuggade hon föremålet för hårt. Appellmomenten, linförighet, platsliggande, inkallande, fritt vid sidan, samt vägran taga föda, utmärkta. Apporтерingen: tuggade på föremålet. Hopp över 1,20 meter något lamt. Hopp över plank; tuggade för hårt på apporteren. Skallet kunde vara litet mera ihållande och bestämt. Vid bevakningen angrep hon föremålet. Mansarbetet, ställandet, försvaret, bevakningen, skottfasthet och slagfasthet, utmärkta. Ståndskallet ej fullt bestämt och klart. Vid transporten vill *Tuttsy* gå för långt fram. Släppande sker med en viss tvekan, återkallelsen likaså. Vattenarbetet bra, men apporтерar för hårt.

Lolo-Bess, förare A. Hellgren, Stockholm. Spårarbetet sköttes bra. Sakstövningen gick ej systematiskt. Appellmomenten: Linförighet utmärkt. Plats misslyckades. Inkallande utmärkt. Fritt vid sidan bra. Apportering bra. Hopp över 1,20 meter; stötte i häcken. Apportering 1,85 meters plank bra. Skall, ej bestämt och ihållande. Vägran taga föda utmärkt. Bevakningsmomentet har *Lolo-Bess* fullt klart för sig, men på grund av någon oförståndig handling är hon rädd, då käpp eller spö höjes till slag. Mansarbetet: Stövningen utmärkt. Ståndskallet ej bestämt och ihållande. Transporten: navsade i figuranten. Försvar utmärkt. Bevakningen bra. Släppande med en viss tvekan. Skottfasthet och slagfasthet utmärkt. Återkallelsen misslyckades. Vattenarbetet: Gick lugnt och bra i vattnet, apporтерade föremålet lagom hårt, men förde det ej direkt i land.

Speik, förare Direktör Andersson, Stockholm. Spårarbetet: Slarv vid påsläppet. Gick väl fort samt stövade under arbetet. Sakstövningen: En systematiskt bra stövning, men fann ej föremålet. Appellmomenten: Linförighet bra, men föraren ej allvarlig. Platsliggande misslyckades. Inkallande och fritt vid sidan utmärkt. Apportering: tuggade på apporterföremålet. Hopp över 1,20 meter; stötte i häcken. Apportering över 1,85 meter plank; hoppet bra, men tuggade apporterföremålet. Skall ej ihållande och bestämt. Vägran taga föda utmärkt. Bevakningen bra, men uppmärksamheten på föremålet borde vara större. Mansarbetet: Stövning, ståndskall, transport och försvar bra. Under bevakningen bet han omotiverat. Släppande med stor tvekan. Skottfasthet och slagfasthet utmärkta. Återkallelsen misslyckades. Vattenarbetet: tuggade för mycket på föremålet.

Lord, förare Herr Holmén, Västerås. Spårarbetet bra, men väl hastigt. Sakstövningen bra, men kunde ej finna föremålet. Appellmomenten voro bra. Vägran taga föda misslyckades. Vid bevakning av föremål, ej tillräcklig uppmärksamhet på föremålet. Mansarbetet: Stövningen bra, men ståndskallet försumrades. Transport, försvar, bevakning, skott- och slagfasthet utmärkt. Släppande och återkallelse misslyckades. Vattenarbetet bra, men han angrep för hårt vid apporteringer.

Vad segrarklassen beträffar, är det verkligen en stor ära att få döma, över ett så gott arbete, som här presteras av både förare och hundar.

Spårhunds-ungdomsklass.

Cara, förare Herr Holmén, Västerås. Frispåret: Vid utgångspunkten var *Cara* ej noggrann. Man fick intryck av, att hon gick ut på måfå. Först efter ett 30-tal meter från utgångspunkten började ett allvarligt och bra spårarbete. Lin- och gruppspår misslyckades. Sakstövningen sköttes bra, dock något för vidlyftig stövning. Appellmomenten: Linföriheten bra. Vid platsliggande gick hunden upp. Inkallande utmärkt. Fritt vid sidan bra, men på upprepade kommandon. Apportering, hopp över 1,20 meter och apportering över 1,85 meter plank utmärkt. Skall ej fullt tillfredsställande. Vägran taga föda utmärkt. Bevakning misslyckades. Vattenarbetet: Ej tillräckligt villig, men lugn och bra apportering.

Morris Zito, förare Herr Hultkvist, Västerås. Frispåret utarbetades, men *Zito* slarvade i början av arbetet, och vid avlämningen. Linspåret utarbetades utmärkt. Gruppspåret och sakstövningen misslyckades. Appellmomenten: Linförihet bra. Platsliggande misslyckades. Inkallande utmärkt. Fritt vid sidan och apportering bra. Hopp över 1,20 meter och apportering över 1,85 meter plank utmärkt. Skall ej ihållande och bestämt. Vägran taga föda och bevakning misslyckades. Vattenarbetet bra.

Till föreningens styrelse, tävlande och meddomare, vill jag samtidigt framföra mitt hjärtliga tack för visat förtroende och angenämt samarbete.

Stockholm i oktober 1926.

E. A. Bergström.

STADGAR FÖR F. S. S. S. H:s OCH S. S. K:s GÖTEBORGS VANDRINGPRIS I SKYDDSHUNDSKLASSEN.

1. Priset, som uppsatts gemensamt av Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden och Svenska Skyddshundsklubben i Göteborg, är ett vandringspris, om vilket skall tävlas en gång årligen, vartannat år i Stockholm och vartannat i Göteborg.
2. Priset, om vilket skall tävlas i enlighet med F. S. S. S. H:s Prövnings- och tävlingsordning, är uppställt i skyddshundsklassen, och tillfaller det föraren av den hund, som vid tävlingen, oberoende av om djuret deltagar i vanlig klass eller segrarklass, uppnår högsta poängsumman. Uppnår två eller flera hundar denna summa är poängen i mandressyr utslagsgivande. Äro flera hundar jämnställda avgör lotten.
3. Tävlan skall, om inga särskilda skäl lägga hinder i vägen, anordnas under augusti eller september månad.

4. Tävligen är öppen för medlemmar i F. S. S. S. H. och S. S. K. i Göteborg. Medlem äger deltaga med en eller flera egna eller andra medlemmar tillhöriga hundar.
5. Namnen på den vinnande hunden och dess förare jämte året för segern skola ingraveras på en silverplåt, som fästes på vandringsprisets sockel.
6. Vandringspriset blir för alltid dens egendom, som, oberoende av ordningsföljden, tre gånger vunnit detsamma med samma eller olika hundar.
7. Vinnaren av priset skall i god tid före tävlingen påföljande år tillställa den anordnande föreningens eller klubbens sekreterare detsamma. Tävlan om priset sker första gången i Göteborg hösten 1921.

STYRELSEBERÄTTELSE.

Över Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshundens åttonde verksamhetsår, som på grund av stadgeändringsbeslut den 17 jan. 1926, omfattar tiden 1 jan. till 31 aug. 1926, får styrelsen härmed avgiva följande årsberättelse.

Styrelsen har under året haft åtta vederbörligen protokollförda sammanträden.

Föreningen har varit samlad till ett vederbörligen protokollfört sammanträde, nämligen den 17 jan. 1926, då dels nya stadgar antogs och dels styrelse valdes. I samband med sammanträdet anordnades klubbafton; dessutom hava dylika anordnats den 20 mars, 2 maj och 27 maj. Klubbaftonen den 20 mars, som var besökt av ett 70-tal medlemmar, var anordnad som kabaret- och dansafton. Vid klubbaftonen den 27 maj ägde prisutdelning rum till deltagarna i vartävlingen.

Den 17 jan. utexaminerades 15 deltagare från föreningens sjunde utbildningskurs, omfattande appellövningar.

Föreningen har under tiden 15 jan. till 15 april anordnat en kurs i appellövningar med ett 20-tal deltagare, av vilka 10 erhöilo diplom den 18 april 1926. Kursen har stått under ledning av polisman E. Stohm med biträde av polisman C. A. Hedström.

Under tiden 19 april till 26 maj anordnades under ledning av Revisor G. Fallstedt-Lindholm en kurs i mandressyr, vari åtta föreningsmedlemmar deltog. Den 18 april var en tävlan för kursdeltagare anordnad. Tävligen omfattade endast appellmomenten och deltog 15 medlemmar. Under dagarna 27 och 28 maj anordnades föreningens vartävlan, till vilken 19 hundar voro anmälda. Bland deltagarna hade föreningen nöjet se tvenne medlemmar från Västmanlands läns Skyddshundsklubb. Till tävlingen hade skänpts hederspris av Svenska Collieklubben, Svenska Dobermannpinscherklubben, Svenska Skyddshundsklubben i Göteborg, Svenska Terrierklubben, Västmanlands läns Skyddshundsklubb, Professorskan A. Dahlström, Direktör E. Hedström, Bröderna Mårtensson, Boxervän och Frukostlagets hederspris. Föreningen hade nöjet att som en av domarna vid tävlingen se Svenska Skyddshundsklubbens i Göteborg ordförande, Kammarskrivare G. Kummel.

Föreningen har under året utgivit ett häfte av Svensk Skyddshundstidskrift.

Under verksamhetsåret har föredrag hållits av Professor Hj. Dahlström om »Hundens härstamning», av Ingenjör Birger Dahlin om »Spårning» samt av Kamrer Sven Rosengren om den nya tyska prövningsordningen, de bägge sistnämnda föredragen åtföljda av diskussion.

Föreningen har under året ställt ett hederspris till förfogande till vardera Svenska Kennelklubben och Svenska Terrierklubben.

Föreningens ekonomiska ställning framgår av nedanstående kassatablå:

Ingående balans:

<i>Tillgångar:</i>	<i>Skulder:</i>
Kontant och i bank 623: 05	Diverse skulder 1,325: —
Skulder över tillgångar 701: 95	
Kr. 1,325: —	Kr. 1,325: —

Årets kassaomslutning:

Saldo från 1925 623: 05	Diverse utgifter 935: 01
Räntor 7: 87	Tävlingar 335: 55
Medlemsavgifter 1,285: —	Kurser 723: 20
Diverse inkomster 50: 25	Föreningsmärken 109: 25
Tävlingar 220: —	Tidskriften 500: 70
Kurser 837: 50	Återbet. lånemedel 300: —
Föreningsmärken 32: —	Kr. 2,903: 71
Kr. 3,055: 67	Kassabehållning » 151: 96
	Kr. 3,055: 67

Utgående balans:

<i>Tillgångar:</i>	<i>Skulder:</i>
Kontant och i bank 151: 96	Diverse skulder 760: —
21 föreningsmärken 84: —	
Skulder över tillgångar . . . 524: 04	Kr. 760: —
Kr. 760: —	

I anslutning till redogörelsen för föreningens ekonomi under den gångna verksamhetstiden, omfattande 1 jan. till 31 aug. 1926 bör påpekas, att av 1926 års medlemsavgifter icke mindre än 26 st. eller kr. 260:— redovisades i 1925 års stat och togos i användning för 1925 års reglering. Som av redogörelsen framgår uppgingo föreningens skulder över tillgångarna den 1 jan. 1926 till kr. 701:95 och den 31 aug. 1926 till kr. 524:04, vadan föreningens ekonomiska ställning under den omfattande tiden förbättrats med kr. 177:91, och dock har föreningen under denna tid inbetalt kr. 300:— å det gamla reverslånet, vilket nu nedgått till kr. 400:—. En önskan må uttalas, att det måtte bli föreningen möjligt att snart avveckla detta lån.

Styrelsen har under året utgjorts av: Ordförande: Direktör G. Wahlstedt, v. ordförande: Professor Hj. Dahlström, skattmästare: Kamrer Harald V. Petterson, sekreterare: Kamrer Sven Rosengren, inspektör för utbildningskurserna: vice Brandchef Carl Gyllenhammar, klubbmästare: Direktör E. Skaar, övriga ledamöter: Poliskommissarie O. Amundsson, Polisöverkonstapel S. A. Johanson, Civilingenjör O. Tillberg, Med. d:r J. A. Weltzin. Suppleanter hava varit Revisor G. Fallstedt-Lindholm, Ingenjör O. B. Dahlin, Polisman E. Stohm samt en vakant.

I tur att avgå vid årsmötet den 19 sept. äro, förutom ordföranden och de tre suppleanterna, Herrar Dahlström, Rosengren och Skaar.

Till slut vill styrelsen uttala ett tack för visat förtroende och för den hjälp i arbetet, som lämnats av föreningsmedlemmarna och må styrelsen

hysa den förhoppningen, att under det kommande verksamhetsåret samtliga medlemmar var och en på sitt håll bidra till skyddshundssakens framgång i vårt land.

Å styrelsens vägnar:
Gösta Wahlstedt.
 Ordförande.

Sven Rosengren.
 Sekreterare.

REVISIONSBERÄTTELSE.

Utsedda att granska Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshundens förvaltning och räkenskaper för tiden 1 jan.—31 aug. 1926, få vi efter fullgörande av det oss lämnade uppdraget avgiva följande berättelse över den verkställda granskningen.

Föreningens räkenskaper med tillhörande verifikationer hava kontrollerats och befunnits vara förda med synnerlig omsorg och ordning och giva icke anledning till någon anmärkning.

Föreningens tillgångar, inestående å bank enligt bankbok, kontanter i kassa samt innehav av föreningsmärken, hava för oss företetts.

Under återopande av det sålunda anförda och framhållande av, att styrelsen enligt vår uppfattning med berömvärd nit och intresse framgångsrikt skött Föreningens angelägenheter få vi föreslå,

att full och tacksam ansvarsfrihet för tiden 1 jan.—31 aug. 1926 beviljas styrelsen.

Stockholm i september 1926.

Georg Skogberg.

A. Carring.

FÖRENINGEN SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDENS

10:de utbildningskurs för skyddshundar tog sin början den 20 sept. 1926. Kursledare är Revisor G. Fallstedt-Lindholm. Kurslokal är Kungl. Positionsartilleriregementets ridhus och lektionsaftnar äro tisdagar och fredagar. Raserna Airedale terrier, Deutscher Boxer, Dobermannpinscher, Rottweiler och Schäfer äro representerade.

Kursdeltagare äro följande:

Ingenjör F. Backman, Grosshandlare B. C. Berggren, Fru Berthels, Fältläkarestipendiat B. Bringe, Polisman Hj. Bruzell, Ingenjör E. Dahlin, Tjänsteman Nils Egels, Verkmästare Rupert Eriksson, Herr E. Gustafsson, Fröken Vanja Hellström, Fröken Märta Hemlien, Kamrer Knut Jeurling, Herr Ax. T. Carlsson, Fröken Elsa Lindh, Herr H. Lundgren, Fru R. Lundgren, Fru Mellroth, Fröken Margit Olsson, Herr N. E. Pettersson, Kamrer P. H. Sjögren, Kammarskrivare Th. Svensson, Fru Ellen Thilander och Kapten L. W. Widhsson.

Nästa kurs, vilken liksom denna omfattar appellövningar, tager sin början i första hälften av jan. 1927. Kursen i mandressyr och vattenarbete börjar i senare hälften av april 1927 och kommer att förläggas i det fria.

Föreningens styrelse består av följande medlemmar: Ordförande Direktör Gösta Wahlstedt, Malmtorgsgatan 8, tel. 39 07, v. ordf. Professor Hj. Dahlström, S:t Eriksgatan 116 A, tel. 93 39, kl. $\frac{1}{2}$ 3— $\frac{1}{2}$ 4. Sekreterare Kamrer S. Rosengren, Smedslättsvägen 55, tel. Äppelviken 12 16, kl. 5—6 e. m. Skattmästare Kamrer Harald V. Petterson, Vasagatan 12, tel. 127 57, 11—12. Klubbmästare Direktör E. Skaar, Johannesgatan 28, tel. 173 30. Inspektör för utbildningskurserna v. Brand-

chef Carl Gyllenhammar, Johannes Brandstation, tel. Brandkåren. Poliskommissarie O. Amundsson. Överkonstapel S. A. Johansson, Civilingenjör O. Tillberg, Med. Doktor J. Anders Weltzin.

Suppleanter: Revisor Gösta Fallstedt-Lindholm, Ingenjör B. Dahlin, Polisman E. Stohm och Ingenjör E. Ewarth, samtliga i Stockholm.

FÖRENINGENS SEKRETERARE,

Kamrer Sven Rosengren, Smedslättsvägen 55, Äppelviken, tel. 12 16, träffas i sin bostad alla vardagar kl. 4—6 e. m. och lämnar beredvilligt både muntligen, per post eller i telefon råd och upplysningar i föreningsangelägenheter.

FÖRENINGENS POSTADRESS

är: Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden, Smedslättsvägen 55, Äppelviken.

MEDLEMSAVGIFTEN.

Årsavgiften är Kr. 10:— och uttages genom postförskott vid medlemskortets översändande samt berättigar till erhållande av »Svensk Skyddshundstidskrift». Anmälan om inträde kan göras hos sekreteraren eller genom någon föreningsmedlem. Om den inträdande äger hund av raser, som föreningen omfattar, torde uppgift å rasen meddelas. Medlemmarna erinras om vikten av att omgående meddela adress- och titelförändringar till Sekreteraren.

BRUKSHUNDSREGISTER.

Till föreningens hundregister i enlighet med »Prövnings- och tävlingsstadgarnas» § 2 införes varje föreningsmedlem tillhörig hund, som vid av föreningen eller andra med Svenska Kennelklubben associerade föreningar eller klubbar anordnade provningar eller tävlingar i endera skydds-, spår-, sjukvårds- eller rapporthundsklasserna uppnått en poängsumma, som berättigar till erhållande av betyget »godkänd». Anmälan skall innehålla uppgift om tiden för resp. provning eller tävling, den anordnande föreningen eller klubbens namn, den klass, i vilken hunden tävlat samt namnen å de vid provningen eller tävlingen fungerande prisdömarne. Avskrift av hundens stamtavla jämte registreringsavgiften Kr. 2:—, insändes tillsammans med anmälan till föreningens sekreterare, som över registreringen utfärdar intyg.

FÖRENINGSMÄRKEN

kunna nu rekvireras från sekretariatet. Märket, som är mycket vackert, är utfört i överensstämmelse med förut fastställt modell i förgyllt silver och blå emalj och är till storleken ungefär som en ettöring. Priset, Kr. 4:25 för knapp och Kr. 4:— för nål plus porto 40 öre, insändes samtidigt med rekvisitionen.

Varje medlem bör bära föreningens märke.

UTBILDNINGSKURSERNA.

Efter godkänd examen utdelades den 2 maj diplom för appellutbildning till följande deltagare i utbildningskursen i appellutbildning:

Disponent Olof Bergström, Ingenjör Axel Th. Engwall, Fru Anna Fischer, Fröken Ragnhild Geijer, Köpman Uno Lieberg, Fröken Karin Jonsson, Fröken Margareta Lindahl, Fröken Dina Lindberg, Grosshandlare Arvid Ljunggren och Herr Arthur Lindqvist.

Zetterlund & Thelanders
Boktryckeri-A.-B.
Stockholm 1926.